

Självbiografiskt om psykoser imponerar och berör

A Sting of Madness är en intim och hudnära förställning med imponerande skådespelarinsatser. Flera svåra verkliga trauman vävs in i berättelsen som skickligt tvinnar ihop det verkliga med det inbillade i psykossjukdomens svindlande irrgångar, så att allt blir en helhet. Att Pebbles Karlsson Ambrose är intelligent och har en stor portion humor visar hennes självbiografiska pjäs. Socialpolitikens recensenter hoppas att *A Sting Of Madness* ses av många.

En stentrappa leder rakt ner i en varmt upplyst och välkomnande foajé. Under tiden som allt fler teaterbesökare samlas i väntan på insläpp och att skådespelet ska börja får jag en känsla av att föreställningen redan *har* börjat...

När dörrarna till salongen öppnas är det som att kliva rakt in i en pågående obegriplig och mörk mardrömsliknande tripp utan slut. Dramat som utspelar sig likt drömsekvenser innehåller allt från förlossningspsykos, ett ouppklarat mord på huvudpersonens far och förlusten av ett barn, till förföljelsetemanin och grandiosa drömmar om att skapa sig en större betydelse, att vara älskad och sedd. Flera svåra verkliga trauman vävs in i berättelsen som skickligt tvinnar ihop det verkliga med det inbillade till en helhet.

Teaterverkets scen blir till ett vidöppet fönster och de få åskådarplatserna på en begränsad yta ger en känsla av att befinna sig mitt i händelsernas centrum. *A Sting of Madness* är en intim och hudnära förställning med imponerande skådespelarinsatser som är allt annat än amatörmässiga, trots att skådespelarna håller på med teater på sin fritid.

En extra eloge till huvudrollsinnehavaren **Evelina Szamosi** som skickligt tar sig an rollen och skapar ett fulländat porträtt

som ger rättvisa åt den karaktär hon gestaltar. En enkel, men väl genomtänkt effektiv scenografi förstärker, tillsammans med en professionell ljussättning, föreställningens syfte, att ta med åskådarna in i psykosjukdomens vindlande, ibland svindlande irrgångar.

Mycket är fullständigt obegripligt men här lyckas regissören **Lotte Johansson** med bravur att med en fast hand och en respektfull varsamhet förmedla manusförfattaren **Pebbles Karlsson Ambroses** nedtecknade historia så att den blir påtagligt levande.

Pebbles Karlsson Ambrose delar inte bara med sig av sitt alldeles egna sätt att möta och hantera de svårigheter hon ställts och ställs inför, hon låter oss även mitt i allt det tunga, mörka, se möjligheter och vi får betrakta "galenskapen" genom hennes ögon.

Ett avskalad, naket, "verklighetsdrama" som lyckas med konststycket att leverera denna livshistoria med en finurlig glimt i ögat, utan att varken tillrättalägga eller försköna.

Resan inbjuder till reflektion, eftertänksamhet och någon slags förståelse. Ensemblen är otroligt begåvad och stundvis tappar man nästan andan, föreställningen berör och skakar om. Som en frisk fläkt, men med ett sting och en ofrånkomlig insikt om, att i gränslandet mellan verklighet och drömsömn kan föreställningen när som helst ta en ny form och börja om. Gränsen däremellan är inte alltid tydlig.

En timme och tjugo minuter i ett rasande tempo. Under frågestunden efteråt blir det tydligt att svaren inte alltid är enkla – men hur vi ser på psykosjukdom och hur vård/omsorg fungerar, där behövs helt klart en förändring – det tycks vara alldeles uppenbart.

Jag väljer att avsluta med manusförfattarens titel på sin första bok [Jag vet inte vart psykos kommer ifrån](#) – men jag anar nu vad en psykos kan vara.

Jessica Rolfsdotter

***

Får man köpa dom guldiga pjäserna som minne, en souvenir när alla föreställningar är över?

undrar Tess Lundberg Foto: Mikael Karlin, Vassabilder

***A Sting of Madness* är en genialisk titel!**

Pjäserna, jag älskar dom guldiga spelpjäserna som står i mitten på bordet i öppningsscenen! Får man köpa dom som minne, en souvenir när alla föreställningar är över?

Det här är en föreställning om en kvinna som hör röster, om ett spel där man kan stiga i rang om man utför vissa handlingar och om kärlek, att få vara älskad av sin största idol. Och mitt i denna snurriga psykos sker verkligheten, det kanske mest traumatiska en människa kan utsattas för – att förlora en förälder och också sitt barn. Amatörskådespelare på en liten teaterscen ger **Pebbles Karlsson Ambroses** första teatermanus med bravur. Med dessa förutsättningar kan det inte göras bättre.

Pebbles Karlsson Ambrose har skrivit ett självbiografiskt manus och med regissören **Lotte Johanssons** och skådespelarnas hjälp att berätta hennes livshistoria kan vi förstå ett psykostillstånd. Detta är en jävligt viktig pjäs. Tack Pebbles för att du delar med dig av din historia och dina upplevelser.

Jag hoppas att *A Sting Of Madness* får samhället och vården att förstå att vi behöver mer plats och mer modern hjälp för människor som insjuknar i psykos. Så att vi kan hjälpa i stället för att säga nej till vårdsökande innan det spårar och det blir fler mord som av Anna Lind och nu senast på Ica Maxi i Norsborg. Jag är ganska omtumlad och trött i huvudet när jag kliver ut från teaterns lokaler. Än en gång Pebbles tack, och vet du, jag hoppas att ditt manus blir en långfilm.

Terese Tess Lundberg

Ps Är det inte [dags att vi förbjuder spännbälte](#) i Sverige 2025, va!? Ds

***

Intelligent och med en stor portion humor

En pappa blir mördad i sitt hem. En ung kvinna drabbas av en första psykos när hon föder sitt första barn. Hon lyckas med kraft att ta sig ur den. Tragiken kommer att fortsätta att tränga sig in i **Pebbles Karlsson Ambroses** liv, gång på gång. Hennes andra dotter dör i en trafikolycka. Men Pebbles ger inte upp, hon kämpar vidare. Hon blir diagnosticerad med schizoaffektivt syndrom och är tvungen att medicinera.

Pebbles Karlsson Ambrose är bloggare, föreläsare och ambassadör för Psykiatrifonden samt författare till ett antal böcker. Hon bestämde sig för att göra någonting ovanligt, något som få människor överhuvudtaget vågar göra. Hon skrev ett manus till en teaterföreställning, en pjäs som hon döpte till *A Sting Of Madness*.

Pjäsen har fokus på en värld i psykos, där själslivet är ett spel som du måste betala sex miljoner kronor för att kanske

överleva, men å andra sidan kanske du inte överlever ändå. Det handlar om "trippar", dock inte drogmässiga sådana. Om en meddelandedemon, om att få poäng beroende på vem och på vilket sätt man dödar. Om att få se sorgen så svart att man inte kan hitta bland labrynter av stigar som kan visa en möjlig utgång till det verkliga livet.

En glädje som förintar dig, överdrivna känslostormar. Oroliga sjukliga växlingar mellan två världar. Kungen som hon hatar i psykosens värld. Och Sting som hon i båda världarna älskar och som också verkar vara en slags säkerhetsankare för henne genom alla psykos.

Det här är en väldigt skickligt genomförd pjäs. Det finns inga som helst svårigheter att förstå handling och koncept. En stor eloge till alla skådespelare, speciellt till huvudrollsinnehavaren **Evelina Szamosi** som spelar Pebbles (Sara i pjäsen).

Det är av stor vikt att denna teaterföreställning får och kan spridas med samma aktörer och fotfolk i första hand i Sverige. Att Pebbles Karlsson Ambrose är intelligent och har en stor portion humor är inte att tveka om.

En stark 8 på en skala 1 till 10.

Catharina Eriksson

A Sting of madness

Manus: Pebbles Karlsson Ambrose

Regi och ljuddesign: Lotte Johansson

Ljusdesign: Johan Åström

Skådespelare: Evelina Szamos, Wilmer L Flodqvist, Emanuel Boakye Wärnhjelm, Hugo Hedin,

Simon Boström, Fredrik Persson, Tamas Milhofer, Cathrine Olgrim, Christer Wessberg

Teaterverket, Västmangatan 54, Stockholm

Sista föreställningarna den 24 och 25 februari 2025

Ingångsbild till artikeln: Mikael Karlin, [Vassabilder](#)

Foto: Lotte Johansson